

Διδακτική Ενότητα: Συλλέγω εμπειρίες

Τίτλος: Λαμπώ, λαμπώ

Βιβλίο: Isol, Νοτούρνο-Συνταγές για όνειρα, εκδ. Μάρτης

Εκπαιδευτρια: Ελένη Γκόρα, Φιλολόγος, Συγγραφέας, MA (Master of Arts) στη Δημιουργική Γραφή

Σχολείο: Δεύτερο Δημοτικό Σχολείο Κοζάνης

Τμήμα: Ε1

Περιγραφή: Τι γίνεται όταν δεν θέλουμε να κοιμηθούμε και οι γονείς μας μάς βάζουν για ύπνο με το έτσι θέλω; Χμμ! Για όλα τα κατεργάρικα παιδιά υπάρχει η λύση!

Παίρνουμε το φακό, μπαίνουμε κάτω απ' το πάπλωμα, κουκουλωνόμαστε καλά καλά, για να μη φαίνεται απ' τη χαραμάδα της πόρτας τίποτε ύποπτο και μπουκάρουν οι γονείς νευριασμένοι και διαβάζουμε το νοτούρνο. Διαλέγουμε ένα όνειρο και φανταζόμαστε τι μπορεί να γίνει μετά, ώσπου να γλαρώσουν τα ματάκια μας. Και λίγο πριν μας πάρει ο ύπνος, κλείνουμε το φακό και . . .λαμπώ, λαμπώ!

Όνειρα γλυκά ή πικρά;

Θα το μάθουμε το πρωί!

Καλημέρα με τα πιο γλυκά και πικρά όνειρα με του Ε1!

Αναστασία Μπιλιώνα (3)

Εγώ είδα ένα αγораκι. Τις ημέρες ήταν λυπημένο και τις νύχτες χαρούμενο. Γιατί όμως; Γιατί τις νύχτες έβλεπε όνειρα που δεν ήταν ο εαυτός του. Ονειρευόταν ότι δεν ήταν αυτός. Ήταν κάποιος άλλος. Κι έτσι αισθανόταν καλύτερα.

Θεογάρης Ιωαννίδης (2)

Εγώ είδα ένα όνειρο στο οποίο ένας καλλιτέχνης είχε πεθάνει. Ο νεκροθάφτης περίμενε να τον θάψει για να πάρει τα λεφτά. Η γυναίκα του έκλαιγε και ο σκύλος του ήταν λυπημένος. Το βράδυ όμως, ο καλλιτέχνης ζωντάνεψε! Μόλις πήγε στο σπίτι του, η γυναίκα του τρελάθηκε τόσο από την χάρη της, που πήρε μια κιθάρα κι άρχισε να παίζει. Ο σκύλος του έτρεχε πάνω κάτω, πάνω κάτω κουνώντας την ουρά του. Έμαθε κι ο νεκροθάφτης το θαύμα και πήγε κι έδωσε τα χρήματα στην οικογένεια. Και επειδή ήταν πολύ χαρούμενος πήρε κι έπαιξε τρομπέτα.

Θάνος (1)

Βοήθεια! Πρέπει να σηκωθώ. Παναγία μου τι είναι αυτά; Α! Κι ένα μικρό παιδί. Κοιμάται κάτω από ένα δέντρο. Και, και, και βλέπω και κάτι τέρατα. Ένα τεράστιο άλογο, ένα φοβιστικό ταύρο. Ααααα μανούλα μου! Τι είναι αυτό; Μια τεράστια κάμπια; Εμ, γι' αυτό δεν τις μπορώ τις κάμπιες!.

Τι προσπαθούν να κάνουν; Ωχ Παναγίτσα μου! Πάνε να φάνε το παιδί, γιατί κρατάει ένα βιβλίο. Α!
Τώρα κατάλαβα . . . Όποιος διαβάζει βιβλία και του φαίνονται βαρετά, πρέπει να υποστεί τις
συνέπειες. Πρέπει να φύγω μάλλον . . . Με αγριοκοιτάζουν.